

РЕШЕНИЕ

№ 6949

гр. София, 24.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **5091** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 145 и сл. от АПК](#).

Образувано е по жалба на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], район П., кв. К., северна промишлена зона, [улица] срещу Разпореждане №Р-12-155 от 28.04.2021 г. на Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“, с което на основание чл.7, ал.1, т.8, чл.8, ал.2, т.3 и ал.5, чл.12 и чл.23 от Закона за запасите от нефт и нефтопродукти (ЗЗНН) на ПИК-КО“ АД са определени нива на запаси за извънредни ситуации на котелни горива в размер на 5,496 тона, които следва да вложи, съхранява и обновява в периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. Оспорващият счита, че разпореждането е издадено при съществено нарушение на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалноправни разпоредби. Твърди се, че същото е немотивирано, тъй като не са посочени фактическите основания за неговото издаване. Същото не съдържа мотиви относно възприетия подход за определяне дружеството като задължено лице по смисъла на ЗЗНН, както и за начина на изчисляване на определените нива на запаси. Счита, че доколкото Агенцията не е установила качеството на дружеството на задължено лице по ЗЗНН, както и че внесеният от него продукт влиза в обхвата на енергийните продукти, включени в Приложение А, глава 3.4 от Регламент(ЕО) 1099/2008, оспореният акт се явява и материално незаконосъобразен. Предвид това се иска отмяната му и присъждане на направените разноски.

Ответникът, Заместник-председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и

военновременни запаси“, чрез процесуалния си представител в съдебно заседание юрисконсулт А. Г., оспорва жалбата като неоснователна с искане същата да бъде отхвърлена. Подробни съображения са изложени в писмена защита. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени. Приложено е заверено копие от образуваната административна преписка.

Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено следното:

Видно от приложените към административната преписка доказателства с писмо от 02.03.2021 г. на Националният статистически институт (НСИ) са предоставени на ДА „Д.“ статистически данни за 2020 г., отнасящи се за обстоятелствата по чл. 4, ал. 5, т. 2 ЗЗНН.

С писмо, изх. № 1111/10.03.2021 г. Председателя на ДА „Д.“ е уведомил [фирма], за извършването на предстояща проверка по чл.4, ал.3 ЗЗНН.

Със Заповед №РД-10-36/26.03.2021 г. на Директора на ТД ДР – [населено място] е разпоредено да се извърши проверка по документи на [фирма] във връзка с констатирано несъответствие между предоставената от дружеството информация по чл.4, ал.2 ЗЗНН и информацията, постъпила по реда на чл.4, ал.3 ЗЗНН. Целта на проверката е да установи действителните количества нефтопродукти от вътреобщностни пристигания, вътреобщностни изпращания, износ и/или внос, осъществени от дружеството в периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. Видно от приложения Констативен протокол №444/29.03.2021 г. назначената комисия е извършила проверката на тази дата в офис на дружеството. От изпълнителния директор са изискани и представени документи за действителните количества продукти от внос и износ на територията на страната в периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г. След преглед на представените митнически декларации, международни товарителници и фактури, комисията е установила, че дружеството е осъществило внос на лек течен парафин - 39200 тона и износ на течен парафин – 7,525 т. Комисията е установила, че внесеното количество е за продажба на вътрешния пазар и за износ. Видно от отразеното, изпълнителния директор на дружеството е запознат с резултатите от проверката. Към КП са приложени документите, въз основа на които са извършени констатациите. От представените по делото митнически документи се установява, че е налице внос от дружеството на лек течен парафин, който в митническата декларация е записан с код по КН 27101985.

С докладна записка рег. №1755/27.04.2021 г. е направено предложение за издаване на заповед за утвърждаване на регистър по чл.7, ал.1, т. 4, б. „а“ ЗЗНН, отнасящи се за 249 задължени лица, сред които е дружеството жалбоподател, както и за издаване на общо разпореждане за създаване нивата на запасите за извънредни ситуации за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2021 г., определен въз основа на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт и нефтопродукти, съгласно чл.12 ЗЗНН. В доклада са отразени следните общи количества на запаси на нефт и нефтопродукти за извънредни ситуации: 1 050 333 тона, изчислени въз основа на 90 дни среднодневен нетен внос и В. и 561 091 тона, изчислени въз основа на 61 дни среднодневно потребление.

Със Заповед №РЗЛ – 4 /27.04.2021 г. на Председателя на ДА „Д.“ под №155 [фирма],

е вписано в регистъра по чл. 7, ал. 1, т. 4, б. „а“ ЗЗНН на задължените лица за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2021 г., които през 2020 г. са внасяли и осъществявали вътрешнообщностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива.

Издадено е общо разпореждане за създаване нивата на запасите за извънредни ситуации за задължените лица и ДА „Д.“ за периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2021 г., определен въз основа на среднодневния нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на нефт и нефтопродукти, съгласно чл.12 ЗЗНН. Под №155 в общото разпореждане е отразено [фирма], което следва да поддържа следните нива на запаси: 5,496 тона котелни горива.

В жалбата и в хода на процеса не се твърди и не се установи дружеството да е подало декларация по чл.4, ал.2 ЗЗНН за 2020 г.

Последвало е издаване на обжалваното Разпореждане №Р-12-155 от 29.04.2021 г. на Заместник – председателя на ДА „Д.“, с което на ПИК-КО“ АД са определени нива на запаси за извънредни ситуации на котелни горива в размер на 5,496 тона, които следва да вложи, съхранява и обновява в периода от 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г., като е разпоредено и да приведе нивото си на запас за извънредни ситуации в съответствие с определените в разпореждането нива, като създаде и вложи количествата нефтопродукти до 01.07.2021 г. и да съхранява и обновява същите със свои средства и за своя сметка до 30.06.2022 г.

По делото е приложена Методика за определяне на нивата на запаси за извънредни ситуации от нефт и нефтопродукти по чл. 2, ал. 1 ЗЗНН въз основа на нетния внос и вътрешнообщностни пристигания на територията на страната на енергийните продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламент (ЕО) № 1099/2008 и тежки горива, в равностойност на нефт. Същата е утвърдена със Заповед № РД-10-214 от 04.08.2020 г. на председателя на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“. За установяване компетентността на издателя на акта по делото е приложена Заповед №РД-10-150 от 29.05.2017 г. на Председателя на ДА „Д.“, с която на основание чл.8, ал.5 ЗЗНН същият е делегирал на Заместник – председателя на ДА „Д.“ следните правомощия: 1. да определя индивидуалните нива на запасите на агенцията и на задължените лица за всеки период на съхраняване; 2. да регистрира и заличава регистрацията на складове за съхраняване на запасите; 3. да утвърждава годишния план за контролната дейност на агенцията; 4. да издава разпореждания за ползване и разпореждания за възстановяване до определените им нива на запасите за извънредни ситуации на задължените лица, както и други актове, предвидени в ЗЗНН и 5. да издава заповеди за ползване и заповеди за възстановяване на запаси за извънредни ситуации и целеви запаси, създадени и управлявани от агенцията.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима, като подадена от надлежна страна, адресат на неблагоприятен за нея акт, подлежащ на съдебен контрол и в законоустановения 14-дневен срок за оспорване. Оспорваният е уведомен за разпореждането на 11.05.2021 г., а жалбата е подадена на 17.05.2021 г.

Разгледана по същество, настоящият съдебен състав счита същата за НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл.168 АПК, съдът преценява законосъобразността на АА, като проверява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са разпоредбите при издаването и съобразен ли е с целта, която преследва закона.

Оспореното разпореждане е издадена от компетентния орган – Заместник - председателя на ДА „ДРВЗЗ“, въз основа на делегираните му правомощия от Председателя на ДА „ДРВЗЗ“ със Заповед № РД-10-150 от 25.07.2017 г. Разпоредбата на чл.8, ал.5 ЗЗНН допуска председателят на ДА „Д.“ да делегира правомощията си по чл. 8, ал.1, т.3 ЗЗНН в полза на своя заместник.

Спазена е установената от закона форма - актът е писмен, посочени са фактическите и правни основания за издаването му. Същият съдържа изискуемите от разпоредбата на чл.59, ал.2 АПК реквизити. Оспореният акт съдържа ясна разпоредителна част, посочени са релевантните факти и обстоятелства и приложимите според административния орган правни норми, проявлението на които обосновава разпоредените от него правни последици. Част от фактическите основания са изрично посочени, за което се цитират определени стойности по статистически данни, а и същите са общодостъпни. Друга част се съдържат в документи, посочени в акта. Следва да се посочи, че част от посочените документи касаят начина на изчисляване на съответните количества при вече събрани основни данни и не съдържат факти, правопораждащи задължението за поддържане на запаси за извънредни ситуации. Допустимо е фактическите основания за издаване на административен акт да се съдържат в други документи, които предхождат издаването му, тъй като според разясненията, дадени с Тълкувателно решение №16 от 31.03.1975 г. на ОСГК на ВС, мотивите към административния акт могат да бъдат изложени и отделно от самия акт - в съпътстващата документация по неговото издаване или най-късно до изпращането на жалбата срещу акта, в съпроводителното писмо или в друг документ към изпратената преписка. Предвид това и доколкото няма специфични изисквания относно съдържанието на оспорения акт, съдът приема, че е спазена формата при издаването му.

Съдът намира, че в хода на проведеното административно производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са основание за отмяната му. Не се установяват визираните от жалбоподателя процедурни нарушения. Редът за определяне на запасите, които се създават и поддържат от задължените лица и от Държавно предприятие „Държавна петролна компания“ са определени в чл.12 от ЗЗНН. Съгласно ал.3 на този текст при определяне нивата на запасите за извънредни ситуации се взема предвид и информацията, получена по чл. 4, ал. 2, 3, ал. 5, т. 2, ал. 6, 7 и 9. ЗЗНН. В случая от дружеството не е подавана справка-декларация по реда на чл.4, ал.2 от ЗЗНН за периода 01.01.2020 г. – 31.12.2020 г., поради което и с оглед получените данни по ал.3 и ал.5 от Агенция „Митници“ и от НСИ е извършена проверка на дружеството, за която се установи, че същото е било уведомено, както и че представляващият го е запознат със съставения КП.

Нивата на запаси са определени по реда на чл.23, ал.3 от ЗЗНН – пропорционално на участието на дружеството спрямо общото участие на всички задължени лица в общия нетен внос и вътреобщностни доставки на територията на страната през предходната година. По изложените съображения, съдът приема, че не са налице твърдяните нарушения в процедурата.

Съдът приема, че при издаване на акта правилно е приложени и материалния закон. Съгласно чл. 23, ал.2 от ЗЗНН всяко лице, което е осъществявало общностни пристигания на енергийни продукти по приложение А, глава 3.4от Регламент / ЕО/ 1099/2008 и тежки горива през предходната календарна година, е длъжно да създаде,

да съхранява, да обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации в количество, пропорционално на участието му спрямо общото участие на всички задължени лица, в общия нетен внос и вътрешнообщностни пристигания на територията на страната през предходната календарна година. Няма спор, че дружеството е осъществила внос на лек течен парафин през 2020 г. Спорът е дали същият попада в приложение А, глава 3.4. от Регламент (ЕО) №1099/2008. Съдът приема за установено, че лекият течен парафин представлява нефтен продукт, посочен в глава 3.4 от Приложение А към Регламент (ЕО) №1099/2008. Установи се, че при вноса на този продукт от дружеството в митническите документи същият е посочен с митнически тарифен код по НК 27101985. КН на ЕС отговаря едновременно на изискванията на Общата митническа тарифа, на статистиката за външна търговия на Съюза и на други политики на Съюза относно вноса и износа на стоки. Тя се базира на номенклатурата на Хармонизираната система и я допълва с подраздели, наричани подпозиции на КН. От посочения митнически тарифен код се стига до извода, че внесенят продукт попада в категорията смазочни масла, други масла, съответно в обхвата на енергийните продукти, включени в Приложение А от Регламент (ЕО) №1099/2008, глава 3.4 Нефт (сулов нефт и нефтени продукти), позиция 3.4 и подпозиция 3.4.20 – Смазични материали. В тази подпозиция смазочните материали са описани като въглеводороди, получени от вторични продукти на дестилацията. Използват се главно за намаляване триенето между работните повърхности. Тази категория включва всички завършени категории смазочни масла, от вретено масло до цилиндрово масло, както и маслата, използвани в греста, двигателните масла и всички категории основни съставки на смазочните масла. Предвид това съдът приема, че този продукт попада в обхвата и подлежи на регулация от ЗЗНН.

След като се установи, че дружеството е осъществило внос на енергиен продукт, то същото попада в обхвата на лицата по чл.23, ал.2 ЗЗНН. Задължено лице е икономически оператор, който създава, съхранява, обновява и възстановява със свои средства и за своя сметка запаси за извънредни ситуации / ЗИС/ от нефт и нефтопродукти като част от общото количество ЗИС за страната. Икономически оператор, съгласно §1, т.10 от ДР на ЗЗНН е лицето, което осъществява икономическа дейност с енергийни продукти по приложение А, глава 3.4 от Регламента, на територията на друга държава-членка на ЕС и е задължено и/ или оправомощено да изпълнява функции по националното законодателство на държавата членка, въвело Директива на Съвета 2009/119/ЕО. Качеството на субекта като задължено лице възниква по силата на закона, при наличие на фактическите предпоставки за това – извършване на една или повече от дейностите, посочени в чл.22, ал.2 - 5 и чл.23, ал.2 и ал.3 от ЗЗНН. За последното има и нарочно издадена Заповед № РЗЛ-4/27.04.2021г. на Председателя на ДА Д. за вписване в Регистъра на задължените лица за периода 01.07.2021 г. до 30.06.2022 г. под №155. Същият е публичен и в него са включени всички задължени лица, установени като оператори със съответните продукти през 2020 г. Последното е въведено с измененията на нормата на чл.12, ал.11 / ДВ, бр. 51/2020 г., в сила от 05.06.2020г./ , в изпълнение на изменението на Директива 2009/19/ЕО за изпълнение на Комисията 2018/1581, която предвижда, че всяко българско или чуждестранно физическо или юридическо лице, регистрирано като търговец, както и неговите клонове, което през предходната календарна година е внасяло и/ или доставяло вътрешнообщностни пристигания на територията на страна на смазочни масла / базови масла/ , битум, парафинови восъци, нефтен кокс, катран/

гудрон и сѝра, се определят нива на запаси за извънредни ситуации под формата на котелни горива.

Съдът приема, че правилно са определени и посочените в разпореждането количества ЗИС, вменени на дружеството. Изчисляването на общото ниво на ЗИС от нефт и нефтопродукти по чл.2, ал.1 от ЗЗНН за всички задължени лица е по формула 5 от Методиката / чл.12, ал.2 от ЗЗНН/. Във фактическата обосновка на оспорения акт е посочено количеството – 4 271 355 тона / чл.4, ал.5, т.2, б. „а“ от ЗЗНН/. Среднодневният нетен внос и В. се получава като се раздели на броя дни на годината. Следователно, общото ниво на ЗИС, обезпечаващи 60 дни, за всички задължени лица е 700 222, 169 тона. Съгласно чл. 23, ал.3 от ЗЗНН, индивидуалното ниво се определя по формула 6 от Методиката, като процент на дела на участието на дружеството спрямо общото участие на всички задължени лица в общия нетен внос. Определено по този начин, количеството възлиза на 5,496 т, колкото е определено и с оспорения акт.

Съдът счита, че актът е издаден и в съответствие с целта на закона, като намира, че е спазен принципа за съразмерност по смисъла на чл.6 от АПК. Налице са европейски и национално регламентирани критерии за определяне на задължените лица и на количествата и вида ЗИС, които следва да съхраняват, както и срока за това. При наличие на установените предпоставки за това, пред органа липсват алтернативни законосъобразни възможности. Същият действа в условията на обвързана компетентност да издаде акта по единствен възможен на база данните начин, за обезпечаване на обществения интерес, свързан с необходимостта от осигуряване на Г.. Не е налице засягане на права в по-голяма степен от необходимото за обезпечаване на целта на действащите в тази насока норми.

Предвид изложеното съдът приема, че оспореното в настоящото производство разпореждане е законосъобразно, при което подадената против него жалба като неоснователна следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода от спора и съгласно чл.143, ал.3 АПК основателно се явява искането на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Ответникът е представляван от юрисконсулт, при което и с оглед фактическата и правна сложност на спора и обема на извършената работа, съдът намира, че на Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“ се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева по чл.24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, определен съобразно предпоставките по чл.37, ал.1 от Закона за правната помощ, която сума оспорващото дружество [фирма] следва да бъде осъдено да заплати.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, Второ отделение, 52 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], със седалище и адрес на управление [населено място], район П., кв. К., северна промишлена зона, [улица] срещу Разпореждане №Р-12-155 от 28.04.2021 г. на Заместник-председателя на

Държавна агенция „Държавен резерв и военновременни запаси“
ОСЪЖДА [фирма], [населено място] да заплати на Държавна агенция
„Държавен резерв и военновременни запаси“, деловодни разноски в размер
на 100 /сто/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване
на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от
същото.

СЪДИЯ: